

Finlands biodlingsprogram
1.8.2016–31.7.2019

Innehållsförteckning

1. Utvärdering av resultat som uppnåtts under verkställandet av det föregående biodlingsprogrammet
2. Beskrivning av metoden för att fastställa antalet bikupor
3. Strukturen av produktionen och saluföringen inom biodlingen i Finland åren 2014 och 2015
4. Bedömning av behoven inom biodlingsbranschen i Finland
5. Beskrivning av biodlingsprogrammets mål
6. Biodlingsprogrammets innehåll på programperioderna I, II och III (1.8.2016–31.7.2019)
  - 6.1. Genomförandet av biodlingsprogrammet, period I (1.8.2016–31.7.2017)
  - 6.2. Genomförandet av biodlingsprogrammet, period II (1.8.2017–31.7.2018)
  - 6.3. Genomförandet av biodlingsprogrammet, period III (1.8.2018–31.7.2019)
  - 6.4. Kostnaderna för biodlingsprogrammet 1.8.2016–31.7.2019
  - 6.5. Finansieringen av biodlingsprogrammet 1.8.2016–31.7.2019
7. Undvikande av överlappande finansiering i enlighet med artikel 5 i kommissionens delegerade förordning (EU) 2015/1366
8. Biodlingsprogrammets prestationsindikatorer
9. Arrangemang för verkställande av biodlingsprogrammet
  - 9i. Kontaktpunkt som ansvarar för förvaltningen av biodlingsprogrammet
  - 9ii. Beskrivning av förfarandet vid uppföljningskontroller
  - 9iii. Beskrivning av åtgärder som vidtas i fall av obefogade betalningar till stödtagare, inklusive påföljder
  - 9iv. Bestämmelser för att säkerställa att åtgärder vidtas för att göra det godkända programmet känt i medlemsstaten
  - 9v. Åtgärder för att bedriva samarbete med representativa organisationer inom biodlingssektorn
  - 9vi. Beskrivning av metoden som används för att utvärdera resultaten av de åtgärder som vidtagits inom ramen för biodlingsprogrammet med tanke på den aktuella medlemsstaten

1. Utvärdering av resultat som uppnåtts under verkställandet av det föregående biodlingsprogrammet

Antalet bikupor har ökat snabbt i vårt land under de fyra senaste åren, och med det nuvarande antalet bikupor är det möjligt att producera en mängd honung som i genomsnitt motsvarar efterfrågan. Hösten 2015 invintrade cirka 61 000 bikupor. Antalet bikupor väntas fortsätta att öka, men långsammare än under de tidigare åren.

På grund av fluktuationer i de naturliga pollinerarnas stammar strävar frukt- och bärödlare att i allt högre grad använda bikupor för pollinering. Dessutom erhåller frukt- och bärödlare miljöersättning för att de använder bin för vektorbekämpning vid bekämpning av gråmögel hos jordgubbe och hallon samt av kärnhusröta hos äpple. Pollinerings tjänsten ger odlare extra inkomster, men den kräver ytterligare utveckling av beredskapen och tekniken för pollinerings tjänst och en attitydförändring både hos dem som tillhandahåller pollinering och dem som anlitar tjänsten. Pollinerings tjänsten kan vidareutvecklas inom ramen för biodlingsprogrammet genom utbildning och information som stödjer verksamheten.

Konsumtionen av honung har ökat nästan med en femtedel under de tre senaste åren. Under skördesäsongen 2014–2015 användes sammanlagt cirka 3,6 miljoner kilo honung, dvs. 646 gram per person om året. Den starka ökningen av konsumtionen beror på att det är populärt med närproducerad mat just nu, och honung är ett utmärkt exempel på en produkt med ett spårbart ursprung. Inom hälsovården har honungens dämpande effekt på hosta antecknats i Duodecims rekommendationer om god medicinsk praxis. Finländarna har lärt sig att använda honung mångsidigt överlag. Till ökningen av konsumtionen av honung har också bidragit den omfattande och mångsidiga informationen och den ökade uppskattningen för biodling. Konsumtionen av honung väntas fortsätta att öka, men långsammare än under de tidigare åren.

Genom övervakning av honungens kvalitet ges biodlare handledning så att de tar hänsyn till kritiska faktorer som påverkar produkternas kvalitet och behandlar honungen på rätt sätt. Kvalitetsuppföljningen förbättrar indirekt också produktionens kvalitet, men framför allt metoderna för hantering, smältning och lagring av honung. I fråga om honungens fuktighet och hydroximetylfurfuralhalt (HMF) eftersträvas värden som är lägre än värdena i rådets direktiv (2001/110/EG). Dessutom uppställs mål för honungens enzymhalt och uppskattas dess sensoriska kvalitet. Honungens ursprung verifieras med en pollenanalys, och vidare kontrolleras att förpackningspåskrifterna och uppgifterna om förpackaren är riktiga. Av de honungsprov som undersökts under de tre föregående åren uppfyllde 80 procent av proven kvalitetskrav som var strängare än kraven i rådets direktiv, medan 93 procent uppfyllde kraven i honungsförordningen. Finlands jord- och skogsbruksministerium har gett förordningen om honung nr 395/2015, som genomför det direktiv som nämns ovan.

Respons på kvalitetsspecifikationerna skickas till odlarna per brev. Dessutom informeras odlarna i biodlingsbranschens facktidskrift så att de beaktar de kritiska faktorer som påverkar honungens kvalitet och hanterar honungen på rätt sätt. Utifrån den sensoriska bedömningen kan honungens kvalitet förbättras ytterligare vad gäller försäljningsförpackningen samt hanteringen och kristalliseringen av honungen. Dessutom behöver särskilt nya biodlare kontinuerligt undervisning och råd om mätning av honungens fuktighet och om hanteringen av honung.

Lösningar för bättre produktivitet inom biodling har eftersökts bland annat med ett nätverk av observationsbiodlare. Under programperioden används nätverket för att utreda effektiviteten och ergonomin inom biodlingsarbetet och biodlingsverksamhetens lönsamhet. Skördesäsongens begynnelse, intensiteten av ackumuleringen av skörden och skördesäsongens upphörande följs upp med hjälp av vågkupor som finns på olika håll i landet. Data om vågkupornas viktändringar samlas direkt till webben, där biodlarna kan följa upp ackumuleringen av honungsskörden och planera sina biodlingsåtgärder.

Metoder för bekämpning av varroakvalster testas i samarbete med nätverket av observationsbiopdlare. Observationsbiopdlarnas uppdrag är att följa upp effektiviteten av bekämpningen av varroa med trygga och lättanvända metoder. Vid behov testas de nya metodernas effekt innan de tas i användning.

Annan tillämpande forskning och försöksverksamhet samt utredningar genomförs tillsammans med olika forskningsinstitut bland annat gällande pollinering, honungens effekter, egenskaper och sammansättning och möjligheterna att marknadsföra honung. Dessutom uppföljs internationella undersökningar intensivt, och rapporter om dem publiceras i biodlingsbranschens facktidskrift och elektroniska medier.

Av finansieringen som beviljades programperioden 1.9.2013–31.8.2014 användes 94,3 procent och av finansieringen för perioden 1.9.2014–31.8.2015 användes 99,2 procent.

2. Beskrivning av metoden för att fastställa antalet bikupor

Finland använder Finlands Biodlares Förbunds (FBF) beräkningsmodell för att beräkna antalet bikupor. FBF gör årligen en enkät om biodlingsbranschens struktur bland 10 procent av medlemmarna i förbundets medlemsregister som valts genom slumpmässigt urval. I enkäten ingår frågor som gäller bl.a. antalet bikupor den sista september (30.9). Antalet övervintrade bikupor räknas utifrån denna enkät.

Beräkningsmodellen är pålitlig. Med hjälp av denna modell fastställer man det årliga antal bikupor i Finland från den 1 september till den 31 december som är färdiga att övervintras. Denna modell har använts i flera års tid, och den omfattar hela landet.

3. Strukturen av produktionen och saluföringen inom biodlingen i Finland åren 2014 och 2015

Tabell 1. Strukturen av produktionen och saluföringen inom biodlingen i Finland (antalet biodlare uppskattas utifrån antalet medlemmar i biodlarnas organisation, antalet odlare med fler än 150 kupor och antalet kupor som de innehar erhålls från statistiken över stödet per bisamhälle. Den årliga honungsskörden i kg och genomsnittsskörden kg/kupa samt variationsintervallen för priserna på blomsterhonung beräknas från den årliga skördeenkäten och produktionskostnaderna för honung beräknas utifrån modellkalkyler)

	2014	2015
i) Antalet biodlare, st.	3.000	3.100
ii) Antalet biodlare med fler än 150 bikupor, st.	40	50
iii) Antalet bikupor som innehas biodlare med fler än 150 bikupor, st.	14.000	15.800
iv) Antalet biodlare i organisationer, st.	2.256	2.441
v) Årlig honungsproduktion, kg	2.600.000	1.500.000
vi) Variationsintervallen för priserna på blomsterhonung på produktionsplatsen, €/kg	7,39–9,44	8,30–10,23
vii) Variationsintervallen för priserna på blomsterhonung i lösvikt, €/kg	5,10–5,50	5,10–6,00
viii) Produktion av honung, kg/kupa om året	55	30
ix) Genomsnittlig produktionskostnad för honung, €/kg		
Honung i lösvikt		
- Fasta kostnader	1,87	1,87
- Rörliga kostnader	4,67	4,67
- Produktionskostnader sammanlagt	6,54	6,54
Honung i förpackning		
- Fasta kostnader	1,94	1,94
- Rörliga kostnader	5,94	5,94
- Produktionskostnader sammanlagt	7,88	7,88

4. Bedömning av behoven inom biodlingsbranschen i Finland

Biodlingsprogrammet innehåller en viktig del av påbyggnadsutbildningen och fortbildningen inom professionell biodling och biodling som bisyssla. Med hjälp av programmet kan man snabbt förmedla den senaste fackinformationen i biodlingsbranschen till odlarna. Med programmet kan man dessutom reagera på förändringar i biodlingsbranschens verksamhetsmiljö genom att öka och balansera produktionen.

Enligt enkäten om skörden hösten 2015 var biodlarnas medelålder 57,3 år. I vårt land finns många biodlare som nått en hög ålder och som planerar att lägga ned eller minska verksamheten under de närmaste åren. I stället för dem som upphör med verksamheten behövs nya professionella biodlare och biodlare i bisyssla så att kontinuiteten inom biodlingsbranschen kan tryggas. De begynnande biodlarna behöver rådgivning och utbildning särskilt om lönsamhet, produktionsmetoder, hantering av produkterna, produkternas kvalitet samt pollineringsstjänsten.

5. Beskrivning av biodlingsprogrammets mål (Förordning 1308/2013. art 55.4)

A) Tekniskt stöd till biodlare och biodlarorganisationer

Målet med det tekniska stödet är att balansera och öka produktionen av honung och andra biodlingsprodukter.

D) Åtgärder till stöd för laboratorier som utför analyser av biodlingsprodukter

Genom övervakning av honungskvaliteten ges biodlarna handledning så att de beaktar kritiska faktorer som påverkar produkternas kvalitet och behandlar honungen på rätt sätt. Kvalitetsuppföljningen förbättrar indirekt också produktionens kvalitet, men framför allt metoderna för hantering, smältning och lagring av honung.

F) Samarbete med specialiserade organ för genomförandet av programmen för tillämpad forskning om biodling och biodlingsprodukter

Målet med den tillämpade forskningen är att främja binas hälsa, minska vinterförlusten och förbättra den genomsnittliga honungsskörden per bikupa. Ett ytterligare mål med verksamheten är att utöka utbudet och användningen av pollineringsstjänster. Resurserna koncentreras på forsknings-, utvecklings- och försöksverksamhet enligt aktuella behov.

6. Biodlingsprogrammets innehåll på programperioderna I, II och III (1.8.2016–31.7.2019)

I Finland omfattar biodlingsprogrammet följande åtgärder som avses i förordning (EU) Nr 1308/2013:

- A) Tekniskt stöd till biodlare och biodlarorganisationer
- D) Åtgärder till stöd för laboratorier som utför analyser av biodlingsprodukter för att hjälpa biodlarna att saluföra och öka värdet av sina produkter
- F) Samarbete med specialiserade organ för genomförandet av programmen för tillämpad forskning om biodling och biodlingsprodukter

6.1. Genomförandet av biodlingsprogrammet, period I (1.8.2016–31.7.2017)

A) Tekniskt stöd till biodlare och biodlarorganisationer

För genomförandet av det tekniska stödet och för rådgivningen av gårdarna svarar en biodlingsrådgivare som anställts i detta syfte. Odlarnas regionala utbildning och seminarier fokuserar på aktuella ämnen och behov. På ett seminarium för utveckling av biodlingssektorn planeras verksamhetsperiodernas betoningar och åtgärder i syfte att uppnå målen. Med hjälp av utbildar- och sjukdomsrådgivarutbildning upprätthålls ett nätverk av regionala utbildare. Deras uppgift är att bedriva regional grundutbildning och handleda nyetablerade odlare i sina närområden. Riksomfattande seminarier ordnas på olika håll i landet på så sätt att alla biodlare har möjlighet att delta i dem. Seminariernas ämnen väljs utifrån det rådande produktionsläget inom biodlingssektorn. Dessutom ges observationsodlare, unga biodlare och tjänstemän utbildning om aktuella ämnen.

Till utbildare och deltagare i seminarierna och den övriga utbildningen utarbetas läromaterial, föreläsningsskript och guider. Dessutom anskaffas nödvändiga arbets- och undervisningsredskap och litteratur om biodlingssektorn till dem som genomför programmet.

Information om programmets innehåll, resultat, anvisningar och utbildningar förmedlas i biodlingssektorns facktidskrift, på odlarnas webbplatser samt med direktutskick och informationsblad. Odlarnas lokala föreningar informerar om utbildningar i regionen även genom regionala kanaler och ger vid behov personlig rådgivning om biodling.

Under programperioden skickas deltagare till den internationella kongressen EurBee2016 i Rumänien. Rådgivaren i biodling deltar dessutom i samarbetsmöten för länderna i Norden och Baltikum. Dessutom deltas bland annat i de nordiska och baltiska ländernas samarbetsprojekt och i COLOSS-samarbetet (COLOSS = Prevention of honey bee COLony LOSSes, en internationell förening som forskar i binas välfärd runt om i världen och har som mål att minska vinterförlusten).

Under programperioden utvecklas en elektronisk miljö för kommunikation och studier. De centrala läromaterialen samlas i miljön för kommunikation och studier. Dessutom utarbetas undervisningsvideor om de viktigaste odlingsåtgärderna.

D) Åtgärder till stöd för laboratorier som utför analyser av biodlingsprodukter

Honungskvaliteten analyseras i cirka 140 prov. I proven fastställs de centrala egenskaper som beskriver honungens kvalitet, såsom fukt, HMF-halt, invertas (i direktivet: diastas (2001/110/EG)) och elektrisk konduktivitet samt utförs sensorisk bedömning och kontroll av förpackningspåskrifterna. Pollenanalyser görs på 100 prover. Vid behov uppföljs även andra kvalitetsegenskaper och rester i biodlingsprodukterna.

F) Samarbete med specialiserade organ för genomförandet av programmen för tillämpad forskning om biodling och biodlingsprodukter

Samordnaren för forsknings- och försöksverksamheten ansvarar för genomförandet av den tillämpade forskningen. Nya lösningar för ökad produktivitet inom biodling eftersöks med hjälp av biodlare. Med hjälp av biodlare utreds biodlingssektorns struktur, odlingsarbetets effektivitet och ergonomi och biodlingsverksamhetens lönsamhet. Skördesäsongens begynnelse, intensiteten av ackumuleringen av skörden och skördesäsongens upphörande följs upp med hjälp av vågkupor som finns på olika håll i landet. Data om vågkupornas viktändringar laddas direkt upp på webben. Fler vågar anskaffas i mån av möjlighet under programperioden.

Metoder för bekämpning av varroakvalster testas i samarbete med biodlare. De nya metodernas effekt testas vid behov innan de tas i användning.

Annan tillämpande forskning och försöksverksamhet samt utredningar genomförs tillsammans med olika forskningsinstitut bland annat gällande pollinering, honungens effekter, egenskaper och sammansättning och möjligheterna att marknadsföra honung. Dessutom uppföljs internationella undersökningar och rapporter om dem tillställs biodlarna.

6.2. Genomförandet av biodlingsprogrammet, period II (1.8.2017–31.7.2018)

A) Tekniskt stöd till biodlare och biodlarorganisationer

För genomförandet av det tekniska stödet och för rådgivningen av gårdarna svarar en biodlingsrådgivare som anställts i detta syfte. Odlarnas regionala utbildning och seminarier fokuserar på aktuella ämnen och behov. På ett seminarium för utveckling av biodlingssektorn planeras verksamhetsperiodernas betoningar och åtgärder i syfte att uppnå målen. Med hjälp av utbildar- och sjukdomsrådgivarutbildning upprätthålls ett nätverk av regionala utbildare. Deras uppgift är att bedriva regional grundutbildning och handleda nyetablerade odlare i sina närområden. Riksomfattande seminarier ordnas på olika håll i landet på så sätt att alla biodlare har möjlighet att delta i dem. Seminariernas ämnen väljs utifrån det rådande produktionsläget inom biodlingssektorn. Dessutom ges observationsodlare, unga biodlare och tjänstemän utbildning om aktuella ämnen.

Till utbildare och deltagare i seminarierna och den övriga utbildningen utarbetas läromaterial, föreläsningsskript och guider. Dessutom anskaffas nödvändiga arbets- och undervisningsredskap och litteratur om biodlingssektorn till dem som genomför programmet.

Information om programmets innehåll, resultat, anvisningar och utbildningar förmedlas i biodlingssektorns facktidskrift, på biodlarnas webbplatser samt med direktutskick och informationsblad. Biodlarnas lokala föreningar informerar om utbildningar i regionen även genom regionala kanaler och ger vid behov personlig rådgivning om biodling.

Under programperioden skickas deltagare till den internationella kongressen Apimondia i Turkiet. Rådgivaren i biodling deltar dessutom i samarbetsmöten för länderna i Norden och Baltikum. Dessutom deltas bland annat i de nordiska och baltiska ländernas samarbetsprojekt och i COLOSS-samarbetet.

Under programperioden utvecklas en elektronisk miljö för kommunikation och studier. De centrala läromaterialen samlas i miljön för kommunikation och studier. Dessutom utarbetas undervisningsvideor om de viktigaste odlingsåtgärderna.

D) Åtgärder till stöd för laboratorier som utför analyser av biodlingsprodukter

Honungskvaliteten fastställs från cirka 140 prov. Från proven fastställs de centrala egenskaper som beskriver honungens kvalitet, såsom fukt, HMF-halt, invertas (i direktivet diastas (2001/110/EG)) och elektrisk konduktivitet samt utförs sensorisk bedömning och kontroll av förpackningspåskriften. Pollenanalyser görs på 100 prover. Vidare uppföljs vid behov andra kvalitetsegenskaper och rester i biodlingsprodukterna.

F) Samarbete med specialiserade organ för genomförandet av programmen för tillämpad forskning om biodling och biodlingsprodukter

Samordnaren för forsknings- och försöksverksamheten ansvarar för genomförandet av den tillämpade forskningen. Nya lösningar för ökad produktivitet inom biodling eftersöks med hjälp av biodlare. Med hjälp av biodlare utreds biodlingssektorns struktur, odlingsarbetets effektivitet och ergonomi och biodlingsverksamhetens lönsamhet. Skördesäsongens begynnelse, intensiteten av ackumuleringen av skörden och skördesäsongens upphörande följs upp med hjälp av vågkupor

som finns på olika håll i landet. Data om vågkupornas viktändringar laddas direkt upp på webben. Fler vågar anskaffas i mån av möjlighet under programperioden.

Metoder för bekämpning av varroakvalster testas i samarbete med biodlare. De nya metodernas effekt testas vid behov innan de tas i användning.

Annan tillämpande forskning och försöksverksamhet samt utredningar genomförs tillsammans med olika forskningsinstitut bland annat gällande pollinering, honungens effekter, egenskaper och sammansättning och möjligheterna att marknadsföra honung. Dessutom uppföljs internationella undersökningar och rapporter om dem tillställs biodlarna.

6.3. Genomförandet av biodlingsprogrammet, period II (1.8.2018–31.7.2019)

A) Tekniskt stöd till biodlare och biodlarorganisationer

För genomförandet av det tekniska stödet och för rådgivningen av gårdarna svarar en biodlingsrådgivare som anställts i detta syfte. Odlarnas regionala utbildning och seminarier fokuserar på aktuella ämnen och behov. På ett seminarium för utveckling av biodlingssektorn planeras verksamhetsperiodernas betoningar och åtgärder i syfte att uppnå målen. Med hjälp av utbildar- och sjukdomsrådgivarutbildning upprätthålls ett nätverk av regionala utbildare. Deras uppgift är att bedriva regional grundutbildning och handleda nyetablerade odlare i sina närområden. Riksomfattande seminarier ordnas på olika håll i landet på så sätt att alla biodlare har möjlighet att delta i dem. Seminariernas ämnen väljs utifrån det rådande produktionsläget inom biodlingssektorn. Dessutom ges observationsodlare, unga biodlare och tjänstemän utbildning om aktuella ämnen.

Till utbildare och deltagare i seminarierna och den övriga utbildningen utarbetas läromaterial, föreläsningskompendier och guider. Dessutom anskaffas nödvändiga arbets- och undervisningsredskap och litteratur om biodlingssektorn till dem som genomför programmet.

Information om programmets innehåll, resultat, anvisningar och utbildningar förmedlas i biodlingssektorns facktidskrift, på biodlarnas webbplatser samt med direktutskick och informationsblad. Biodlarnas lokala föreningar informerar om utbildningar i regionen även genom regionala kanaler och ger vid behov personlig rådgivning om biodling.

Under programperioden skickas deltagare till den internationella kongressen EurBee2018. Rådgivaren i biodling deltar dessutom i samarbetsmöten för länderna i Norden och Baltikum. Dessutom deltas bland annat i de nordiska och baltiska ländernas samarbetsprojekt och i COLOSS-samarbetet.

Under programperioden utvecklas en elektronisk miljö för kommunikation och studier. De centrala läromaterialen samlas i miljön för kommunikation och studier. Dessutom utarbetas undervisningsvideor om de viktigaste odlingsåtgärderna.

D) Åtgärder till stöd för laboratorier som utför analyser av biodlingsprodukter

Honungskvaliteten fastställs från cirka 140 prov. Från proven fastställs de centrala egenskaper som beskriver honungens kvalitet, såsom fukt, HMF-halt, invertas (i direktivet diastas (2001/110/EG)) och elektrisk konduktivitet samt utförs sensorisk bedömning och kontroll av förpackningspåskrifterna. Pollenanalyser görs på 100 prover. Vidare uppföljs vid behov andra kvalitetsegenskaper och rester i biodlingsprodukterna.

F) Samarbete med specialiserade organ för genomförandet av programmen för tillämpad forskning om biodling och biodlingsprodukter

Samordnaren för forsknings- och försöksverksamheten ansvarar för genomförandet av den tillämpade forskningen. Nya lösningar för ökad produktivitet inom biodling eftersöks med hjälp av biodlare. Med hjälp av biodlare utreds biodlingssektorns struktur, odlingsarbetets effektivitet och ergonomi och biodlingsverksamhetens lönsamhet. Skördesäsongens begynnelse, intensiteten av ackumuleringen av skörden och skördesäsongens upphörande följs upp med hjälp av vågkupor som finns på olika håll i landet. Uppgifter om förändringarna av vågkupornas vikter samlas på förbundets webbplats. Fler vågar anskaffas i mån av möjlighet under programperioden.

Metoder för bekämpning av varroakvalster testas i samarbete med biodlare. De nya metodernas effekt testas vid behov innan de tas i användning.

Annan tillämpande forskning och försöksverksamhet samt utredningar genomförs tillsammans med olika forskningsinstitut bland annat gällande pollinering, honungens effekter, egenskaper och sammansättning och möjligheterna att marknadsföra honung. Dessutom uppföljs internationella undersökningar och rapporter om dem tillställs biodlarna.

6.4. Kostnaderna för biodlingsprogrammet 1.8.2016–31.7.2019

	I perioden	II perioden	III perioden
A) Tekniskt stöd			
Tekniskt stöd och rådgivning till gårdarna	65 400,00	66 720,00	68 040,00
Regional utbildning och seminarier till odlarna	37 110,00	36 500,00	37 040,00
Information till odlarna	4 350,00	4 500,00	4 650,00
Internationellt samarbete och kongresser	4 220,00	7 460,00	6 300,00
Elektronisk miljö för kommunikation och studier	25 400,00	25 910,00	26 410,00
Tekniskt stöd totalt	136 480,00	141 090,00	142 440,00
D) Fastställande av egenskaperna hos biodlingsprodukter			
Honungsanalyser och övriga analyser, insamling, analyser och rapportering	33 830,00	34 420,00	35 010,00
Fastställande av egenskaperna hos biodlingsprodukter totalt	33 830,00	34 420,00	35 010,00
F) Samarbete med den tillämpade forskningen			
Samordning av forskningen, information om forskningen	51 670,00	52 740,00	53 800,00
Kostnaderna för tillämpad forskning	14 000,00	8 000,00	6 000,00
Samarbete med den tillämpade forskningen totalt	65 670,00	60 740,00	59 800,00
Programmets åtgärder sammanlagt	235 980,00	236 250,00	237 250,00

6.5. Finansieringen av biodlingsprogrammet 1.8.2016–31.7.2019

	I perioden	II perioden	III perioden
Intäkter			
1. EU-finansiering	117 990,00	118 125,00	118 625,00
2. Nationell finansiering	<u>117 990,00</u>	<u>118 125,00</u>	<u>118 625,00</u>
	235 980,00	236 250,00	237 250,00
Kostnader			
A) Tekniskt stöd	136 480,00	141 090,00	142 440,00
D) Fastställande av egenskaperna hos biodlingsprodukter	33 830,00	34 420,00	35 010,00
F) Samarbete med den tillämpade forskningen	<u>65 670,00</u>	<u>60 740,00</u>	<u>59 800,00</u>
Kostnader totalt	235 980,00	236 250,00	237 250,00
Intäkts-/kostnadsrest	0,00	0,00	0,00

7. Undvikande av överlappande finansiering i enlighet med artikel 5 i kommissionens delegerade förordning (EU) 2015/1366

Landsbygdsverket säkerställer med administrativa kontroller och kontroller som görs på plats att biodlingsprogrammet inte får överlappande finansiering från andra program som får stöd av EU. De administrativa kontrollerna görs för varje ansökan om utbetalning. Bilagorna till ansökan om utbetalning kontrolleras omsorgsfullt. Utöver dem inbegärs till påseende av den som ansöker om stöd en mängd kvitton och andra verifikat som motsvarar minst 5 procent av ansökan om utbetalning. Utöver detta är det möjligt att inbegära ytterligare skriftliga utredningar till ansökan om utbetalning. För de administrativa kontrollerna ansvarar Landsbygdsverkets marknadsstödsavdelning.

Kontroller kommer att utföras på plats minst en gång per programperiod. Denna specifikation ger också möjlighet att vid behov utföra kontroller på plats med tätare intervaller. För kontrollerna på plats ansvarar Landsbygdsverkets kontrollavdelning.

I anslutning till den årliga ansökan om stöd kontrolleras att den som söker avser att vidta de åtgärder som beskrivs i det godkända programmet. Dessutom följs utfallet av budgeten upp. Om det sker förändringar i budgeten eller de åtgärder som ska genomföras, ska de anmälas i ansökan som stöd. Vid behov meddelas förändringarna till kommissionen. För stödbesluten ansvarar Landsbygdsverkets marknadsstödsavdelning.

Den organisation som genomför EU:s biodlingsprogram i Finland ska dessutom varje verksamhetsår rapportera om hur de fastställda målen har uppnåtts, om de åtgärder som vidtagits och om hur anslagen använts. Vid behov kan ytterligare information inbegäras skriftligen till årsredovisningen. Årsrapporterna behandlas av Landsbygdsverkets marknadsstödsavdelning.

I bilagan till detta program presenteras den kontrollista för administrativa kontroller som Landsbygdsverkets avdelning använder (Bilaga 2). Dessutom bifogas som bilaga en kopia av den senaste inspektionsrapporten av Landsbygdsverkets marknadsstödsavdelning (Bilaga 3). Syftet med bilagorna är att beskriva hur de administrativa kontrollerna och kontrollerna på plats dokumenteras.

Finland betalar ut nationellt stöd i enlighet med artikel 125 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) Nr 1308/2013 för skydd av biodlingar som är missgynnade på grund av strukturella eller naturbetingade förhållanden i Finland.

År 2015 utbetalades som stöd per bisamhälle 18,00 €/invintrad bikupa. Enligt uppskattning används stöd för sammanlagt cirka 500 000 € varje år.

Stödtagare är innehavare av bikupor som har minst 15 övervintrande bisamhällen. Eftersom stöd som beviljas via biodlingsprogrammet inte beviljas innehavare av bikupor, finns ingen möjlighet till överlappande finansiering mellan aktörerna.

8. Biodlingsprogrammets prestationsindikatorer

A) Tekniskt stöd till biodlare och biodlarorganisationer

Tabell 2. Indikatorer för tekniskt stöd

Tekniskt stöd	2017	2018	2019
Personlig rådgivning, st.	900	900	900
Landsomfattande seminarier, st.	8	8	8
Biodlarnas regionala utbildningar, st.	60	60	60
Programinformation, publikationer och artiklar, st.	35	35	35
Läromedel och handböcker, st.	5	5	5

D) Stöd till laboratorier som analyserar biodlingsprodukternas egenskaper

Tabell 3. Indikatorer för analys av honungskvaliteten

Analys av honungskvaliteten	2017	2018	2019
Honungsprov sammanlagt, st.	140	140	140
Sensorisk bedömning, st.	140	140	140
Förpacknings- och förpackarmärkningar, st.	140	140	140
Fuktighet, HMF, invertas, elektrisk ledningsförmåga, st.	140	140	140
Pollenanalys, st.	100	100	100

F) Samarbete inom tillämpad forskning som gäller biodlingsbranschen och biodlingsprodukterna

Tabell 4. Indikatorer för tillämpad forskning

Tillämpad forskning	2017	2018	2019
Lönsamhetsbokföringsgårdar, st.	15	17	19
Vägda kupor i uppföljning, st.	40	40	40
Lärdomsprovsarbeten, st.	4	4	4
Publicerade forskningsartiklar m.m. artiklar, st.	20	20	20
Fältförsök, st.	1	1	1

9. Arrangemang för genomförande av biodlingsprogrammet

9i. Kontaktpunkt som ansvarar för förvaltningen av biodlingsprogrammet

Landsbygdsverket (Agency for Rural Affairs)
PB 405
Alvar Aallon katu 5
60101 SEINÄJOKI

9ii. Beskrivning av förfarandet vid uppföljningskontroller

Landsbygdsverkets kontrollavdelning ansvarar för de kontroller som görs på plats i anslutning till biodlingsprogrammet i enlighet med artikel 8.2 i kommissionens genomförandeförordning (EU) 2015/1368. Kontrollobjektet är den organisation (eller de organisationer) som genomför programmet i Finland. Kontrollerna görs minst en gång under den treåriga programperioden, men vid behov kan kontroller göras oftare.

Vid kontroller som görs på plats säkerställs i enlighet med den artikel som nämns ovan att grunderna för beviljande av de stöd som ska införas blir iakttagna. Då granskas hur åtgärderna specificerats, att betalningarna används på ett behörigt sätt och att programmen genomförs. Vidare granskas stödmottagarens interna förfaranden till en sådan del att det är möjligt att säkerställa att programmets mål uppnås. Särskild uppmärksamhet ägnas att stöd inte beviljats till samma åtgärd från något av gemenskapens övriga stödsystem.

Landsbygdsverkets marknadsstödsavdelning kontrollerar alla utbetalningsansökningar i anslutning till programmet genom administrativ kontroll i enlighet med artikel 8.3 i kommissionens genomförandeförordning (EU) 2015/1368 innan stöd betalas ut. Vid kontrollen genomgås stödmottagarens bokföring, från vilken minst 5 procent av programmets kostnadsverifikat väljs ut genom slumpmässigt urval till påseende. Utbetalning görs utifrån kostnadsutredningen. Dessutom säkerställs att kostnaderna för åtgärderna anknyter till det program som genomförs.

9iii. Beskrivning av åtgärder som vidtas i fall av obefogade betalningar till stödtagare, inklusive påföljder

Bestämmelser om att bevilja och återkräva stöd för biodling ingår i lagen om en marknadsordning för jordbruksprodukter (999/2012, marknadsordningslagen). Enligt denna lag är Landsbygdsverket, som är det utbetalande organet, behörig myndighet när det gäller att bevilja och återkräva stöd för biodling.

Landsbygdsverket vidtar omedelbart de åtgärder som avses i artikel 9 i kommissionens genomförandeförordning (EU) 2015/1368 om det framgår att stöd betalats ut från programmet till en stödmottagare utan grund, om en stödmottagare begått ett bedrägeri eller om det skett en allvarlig överträdelse.

På de återkrävda eller utan grund utbetalda stödbeloppen beräknas ränta i enlighet med den artikel som nämns ovan. I dessa situationer följer Landsbygdsverket bestämmelserna i förordningarna (EU) nr 1306/2013 och (EU) nr 908/2014. Landsbygdsverket vidtar omgående återkravsåtgärder om det framgår att en stödmottagare utan grund fått för mycket stöd. Enligt 74 § i marknadsordningslagen tillämpar man på återkrav av stöd för biodling som betalats felaktigt eller utan grund 21 och 22 § i statsunderstödslagen (688/2001). I 87 § i marknadsordningslagen finns bestämmelser om påföljderna för brott mot bestämmelserna om marknadsordningen för jordbruksprodukter. Till tillämpliga delar tillämpas också strafflagen (31/1889). För de administrativa åtgärder som räknas upp här svarar Landsbygdsverkets marknadsstödsavdelning.

9iv. Bestämmelser för att säkerställa att åtgärder vidtas för att göra det godkända programmet känt i medlemsstaten

Jord- och skogsbruksministeriet förutsätter att stödmottagaren verkar för att göra biodlingsprogrammet känt. Programmet ska kunna läsas på Finlands Biodlares Förbunds webbplats, och artiklar om programmet ska skrivas i biodlingssektorns facktidskrift. Information om programmet ges också i de sociala medierna och i den mån det är möjligt även i regionala tidningar.

Utöver de åtgärder som nämns ovan kan Biodlingsprogrammet 2016–2019 också läsas på jord- och skogsbruksministeriets, Landsbygdsverkets och Livsmedelssäkerhetsverket Eviiras webbplatser.

9v. Åtgärder för att bedriva samarbete med representativa organisationer inom biodlingssektorn

I Finland har biodlingssektorn en enda riksomfattande organisation, Finlands Biodlares Förbund FBF rf. Biodlingsprogrammet för åren 2016–2019 har utarbetats i samarbete med jord- och skogsbruksministeriet, Landsbygdsverket och FBF. Cirka 80 procent av biodlarna i Finland tillhör FBF.

9vi. Beskrivning av metoden som används för att utvärdera resultaten av de åtgärder som vidtagits inom ramen för biodlingsprogrammet med tanke på den aktuella medlemsstaten

Resultaten av biodlingsprogrammets åtgärder utvärderas utifrån programperiodernas prestationsindikatorer. Om programmets utfall rapporteras programperiodspecifikt. Rapporterna ska också åtföljas av information om antalet utbildningsdeltagare.